

TIỂU THUYẾT PHÒNG TÁC

CHƯƠNG TẤM

(SỐ 102)

Yêu ngón tay cái lè tò khen ngọt :
Trần tình khà lèm, Tôi có kèi lại chuyền ông
Qua khèu khiciu nhì với chú. Ông Qu. hét cùi một ly rưou
vào mặt hìn mà anh ván đang hoang ngồi yên đây. Cú chú
cùi vẻ chịu ánh lèm. Cú chú
hào người như anh có súc ý chí rất mạnh. Cú chú
hào người như anh có súc ý chí rất mạnh. Cú chú
hào người như anh có súc ý chí rất mạnh. Cú chú
hào người như anh có súc ý chí rất mạnh.

Yêu ngón tay cái lè tò khen ngọt :

Cái anh chàng say rưou đó là gì của cụ chú ??

Con rể hay là cháu nó ? Sao hìn làm tăng dữ vậy ?

Quýết định trả lời :

Ông Quang là hào và là người công tài quan trọng
của cụ chú. Ông đã sau cụ chú, ông ấy là người quan trọng
hợp nào cũng thua thiệt.

Võ khéo không biết Huỳnh dài câu hỏi :

Cái anh chàng say rưou đó là gì của cụ chú ??

Con rể hay là cháu nó ? Sao hìn làm tăng dữ vậy ?

Quýết định trả lời :

Ông vẫn giữ nguyên ý định trả lời đầu quán cho cụ

chú chử :

Huỳnh nhún vai :

Tất nhiên. Không tôi đâu quản thi tôi làm chi ?

Tôi. Vậy thi chúng mình đi. Tôi đưa anh tới trinh
diện cụ chú.

Quýết và gáy trả lời thi theo đúng đây ngay sau câu
nói. Bóng dáng Huỳnh thấy những biến chuyển & đây là
nhanh, chẳng còn muộn giờ lại có sự biến chuyển riêng
tự. Huyễn mỉm cười. Ghi rõ và nồng nàn thi giao thi
được sự khác nhau. Chắc chắn là không có sự
biến đổi này. Nhìn chung nó là sự thay đổi rất
nhẹ. Phong cách hào. Trước thi sự thay đổi của Quýết, chẳng
không còn cách nào khác ngoài việc di theo gáy.

Chàng đang dậy :

Đi thi...

Huỳnh tung tung phong diện tề tới nhà của Mai
Nam : « Lão ma đầu ấy có móng lâm TT. Lão kiến tạo ta nhà
của lão giáng hệt như đinh Lập & Saigon. Cả sướng viên
trước mặt, ta con đường di thẳng vào công cùng giáng đường
Thắng Nhứt... » Khi nghe Phong kể, Huỳnh không tin lầm.

CỘN NỮA

thơ TÚ KÊU

Người điểm già

(tiếp theo)

Nỗi chong chết, thiên lo con dại
Em bùn phiền tê tái ruột gan !
Lấy chí chông do cơ hàn
Sức nào chịu nổi muộn vận khó đau ?
Nhà thanh bạch, tiền đầu sinh sống
Khi chông còn lương bỗng ôi ai
Chi tiêu đã quá hép hồi
Nỗi chí đèn chuyen hien hoi đe dánh.
Chàng nằm xuống, co xanh chua mọc
Miệng con tahn khac hoa
Cùng dường kiêm chia chia hoa
Lau xanh mang cái tên già làm ăn
Gặp thời buổi khó khăn kiêm ước

Khách thưa dân hâm được hâm không
Thanh niên thì chẳng vừa lòng
Ông già chế ông m้า hông nhặt phải
Bởi vượt mức trai ai quản bách
Tay nhúng châm giờ sạch lâm sao ?
Nghề nông châm giờ hâm vào
Bán trân àm hâm rao bán mòn
Quá nhục nỗi nhieu hâm định chết
Thương đan con tinh nét đều ngoan
Cho nên chẳng kêt tham tàn
Nhớp nhớ danh chịu, khô đau cũng liều
Ôi, thiếu tá phiêu diệu cực lạc
Biết vay hien di rạc, xin tha
Hý sinh tan nát thân già
Chỉ vì những cái gọi là « mâm non »..
Hốt nhiên thiếu phụ cười ron !

TÚ KÊU

Kỳ 42

PHÁ TỔNG BÌNH CHIÊM

của
LÝ NHY

(129-130) Những lần thử lực của binh thần rang lâm cho vua Thách Tân quyết tâm xâm chiếm nước ta, bắt là sau khi vua Thách Tân băng hà, Thắng Long không hoàng vị trước quân của 2 Hoàng Hậu. Tường rằng có thể lợi dụng cờ hội cát át, Tống Thanh Tân ra nới cửa sổ cung thành.

(131-132) Quando Tống Thanh Tân bị bắt là sau khi vua Thách Tân băng hà, Thắng Long không hoàng vị trước quân của 2 Hoàng Hậu. Tường rằng có thể lợi dụng cờ hội cát át, Tống Thanh Tân ra nới cửa sổ cung thành.

(CỘN NỮA)

TRÁM KHANH NÓI VỚI CÁC EM

Các em thân mến

Nếu có hôm nào đó, hởi một người qua đường
vẽ dịa chỉ nhà một người bạn, một hiệu sách hay một con
đường, em nhận được hai tiếng cút ngắn : không biết – và
với mỗi thái độ cao, khó chịu không cần che dấu, em có buồn
không ? Nhất định là buồn, chưa kể những em hay xúc
động còn về nhà khác nhau. Phải không ?

Vậy thi trước nhất, các em đừng bao giờ đe hãi
tiếng « không biết » thoát ra từ đôi môi xinh xắn của em đồng
thời với vẻ nhẫn nhืน trên mặt.

Không cần chung ta phải trả lời trả thia mặn một câu
hỏi của người khác nhưng xe đe dối của em đến cho
người em nỗi vui nhớ : « Nem vui gấp một điều để thương
vừa ý trong đời sống nặng nề, cớc cớn ! »

TK

Những văn Thơ Măng

ƯỚC MƠ NGÀY XUÂN
Nhìn tờ lịch trên trường voi
Gốc hào mai trước cõng đỡ
Bé nhú thím : « Xuân sắp đến
Lòng rộn rã, nhưng ướt mồ
ngày Tết.
Thêm 1 tuổi là 1 năm vừa hết.
Lớn thêm rồi nhưng vẫn thích
thứ ngày.
Đến ngày Xuân với ấm
thật đay.
Di chúc Tết họ hàng cùng bố

Dẽ sẽ được thật nhiều phong
giấy đó.

Dẽ bị tai khi nghe tiếng phim

Dẽ tung tăng khao áo mới
màu mè.

Dẽ chơi giờ nhường bầu của
cái cọp.

Bé mong mai chúa xuân cắn
ngay Tết.

Trong tim hống, trên bộ mă
tinh xanh.

Dẽ tuổi thơ bé được trọn
nuôi cưng.

Không tiễn nuôi, lùi minh

dậy tuổi.

PB. EGM. M. J. M

nhé, đây.

THÁM TỬ « Ô MAI »

Kỳ (42)

8

lâm sao chí tội dò kiếm bé
Tán được ?

Đúng

lai Loan tít. Loan tít sớm như
vày nhất định phải có tìm tức
gi. rồi.

Ngc cuồng quát mồ cua
chan. Trong khi Loan dắt

và nhà, đang lùi huy động xe

Ngòi, là năm vài Loan, hỏi :

« Thế nào ? Biết được chó
dòi bén rùi chờ ?

Loan gật đầu,참 tài xuất

mồi tóc, đáp :

Truyện dài của
MẶC KHANH

« Tân Bình Dương ?

chịu có bồi được dì chỉ ché
chân không ? Xa thì xa, nếu
biết cách xé ta có thể tích cách
đi tết đó được. »

Lon ngõ kẽ lại tối hôm qua
trong bùacorn bà chí có nói
chân không ? Xa thì xa, nếu
biết cách xé ta có thể tích cách
đi tết đó được. »

« Tân Bình Dương ?

